

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2004. december 16-án

a C-516/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségszegés – Környezet – Hulladékkezelés – A campolungoi (Ascoli Piceno) hulladéklerakó – A 91/156/EGK irányelv által módosított 75/442/EGK irányelv – 4. és 8. cikk)

(2005/C 45/17)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A C-516/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: R. Amorosi és M. Konstantinidis) kontra Olasz Köztársaság (meghatalmazott: I. M. Braguglia, segítője: M. Fiorilli) ügyben, az EK-Szerződés 226. cikke alapján 2003. december 9-én benyújtott, tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai: C. Gulmann, az ötödik tanács elnökeként eljárva, R. Schintgen és J. Klučka (előadó) bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: M. R. Grass, 2004. december 16-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel nem tette meg azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy biztosítsa, hogy az Ascoli Piceno városban (Olaszország) található campolungoi hulladéklerakóban elhelyezett hulladék hasznosítása és ártalmatlanítása az emberi egészség veszélyeztetése, valamint anélkül történjen, hogy olyan folyamatokat vagy módszereket használnának, amelyek veszélyesek lehetnek a környezetre, és mivel nem fogadta el azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy e hulladéklerakóban elhelyezett hulladék birtokosa átadja azt magán- vagy közületi hulladékgyűjtőnek vagy az 1991. március 18-i 91/156/EGK tanácsi irányelv által módosított, a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv II. A. vagy II. B. mellékletében foglalt műveleteket ellátó ártalmatlanítást végző vállalkozásnak vagy a hasznosítást, illetve az ártalmatlanítást maga végezze el, az Olasz Köztársaság nem teljesítette a fenti irányelv 4. és 8. cikkei alapján fennálló kötelezettségeit.

2) A Bíróság kötelezi az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 59., 2004.3.6.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. december 16-án

a C-520/03. sz. (Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana előzetes döntéshozatal iránti kérelme) José Vicente Olos Valero kontra Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) ⁽¹⁾ ügyben

(Szociálpolitika – A munkavállalók védelme a munkáltató fizetésképtelensége esetén – 80/987/EGK irányelv – Hatály – A munkavállalói követelés fogalma – A díjazás fogalma – Kártérítés jogellenes elbocsátás esetén)

(2005/C 45/18)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A C-520/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanyolország) a Bírósághoz 2003. december 15-én érkezett 2003. november 27-i határozatával az előtte José Vicente Olos Valero és a Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann a tanács elnöke, K. Lenaerts, N. Colneric (előadó), K. Schiemann és E. Juhász, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2004. december 16-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. A nemzeti bíró feladata annak megállapítása, hogy a nemzeti jog által meghatározott „díjazás” fogalmába beletartozik-e a jogellenes elbocsátás esetén járó kártérítés. Amennyiben igen, akkor az ilyen kártérítések a munkáltató fizetésképtelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/897/EGK tanácsi irányelvnek a 80/987 irányelvet módosító 2002. szeptember 23-i 2002/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv által történő módosítását megelőző szövegezése szerinti hatálya alá tartoznak.
2. Mivel a nemzeti szabályozás alapján az ítélettel vagy közigazgatási határozattal megállapított jogellenes elbocsátásért járó kártérítésre vonatkozó követelések a „díjazás” fogalma alá esnek, az ezzel azonos követelések, amelyek a jelen ügyhöz hasonló békéltetési eljárást követően kerültek megállapításra, a munkavállalók munkaszerződésből vagy munkaviszonyból származó követelésének és a 80/987 irányelv értelmében díjazásnak minősülnek. A nemzeti bíróság köteles figyelmen kívül hagyni azt a belső szabályozást, amely az egyenlőség elvének megsértésével a nevezett rendelet alapján ez utóbbi követeléseket a „díjazás” fogalmából kizárja.

⁽¹⁾ HL C 59., 2004.3.6.